

Nagybőjtben, húsvét előtti héten. A készülődésben talán ez is besegít. Így legyen!

Jézus tanítása, beszéde - ahogy írja az írás, vagyis fordítja - megtartó már e világban is, utána is. A történetben elmérgesedett a helyzet - indulat, minősítés - már nem a megértésre való hajlam, vagy a ki és megbeszélés.

Mindkét részről, Jézus és a zsidók között. Vádaskodás, számonkérés. Ki vagy te, kinek állítod magadat, hangzik a zsidók részéről.

Jézus Atyáról tesz tanúságot, akit ismer. Mivel Jézus az ismeret hiányát veti a szemükre, hazugnak mondja őket.

Kövek ragadásáig fajul az esemény.

A zsidók nem arra figyelnek, mit mond Jézus, hanem azt nézik: ki mondja. Ki ez a mezei tanító, minek-kinek képzeli magát, s még dagad is az öntudattól.

Mi, Te, én, mire figyelünk, mi a fontos, a személy, vagy a tartalom?

Kívánom - ha ez még billeg - erősödjön a tartalomra figyelés, s a nekem szóló rész észrevése! Ha olyan hangzik el, ami nincs szinkronban az én gondolataimmal, kövesse békességes ki - megbeszélés, egymás türelmes meghallgatása, a közös nevező megtalálása, vagy ennek elengedése, de mindenképp a szabadság értékelésével, elfogadásával, tiszteletével végződjen!

Tölösi Magdolna, Bánya